

המדריכות. גילה יחזקאל, מנצרת עלית, האשימה את מנהלת מלון הרצליה שב צפת, בכך שהמציאה את הסיפור בנוגע לתמונתו של ז'בוטינסקי. היא סיפרה: ארוחת הצהריים שהוגשה לנו במלון הייתה מחתת לכל רמה. כל הקבוצה סירבה לאכול והשאירה את כל האוכל על השולחנות, כפי שהוגש.

שלושה ימי הכשרה

נהדת המזון פנתה אל המדריך, אייל חורש, בצעקות, שאנו המדריכים, היטנו את הקבוצה לא לאכול ולי עזוב את השולחנות, והכל בגלל תמונתו של זאב ז'בוטינסקי, התלוי על הקיר במיסעדה. היא האשימה אותנו שאנו מצניפים וקומוניסטים, ושאיננו מסיתים את הנוער שבא מאמריקה. האמת היא שאנחנו לא הוצאנו מילה מפיו בקשר לתמונתו של ז'בוטינסקי.

גם מדריכים אחרים הכחישו את ההאשמות. המדריך מאיר מור קבע, כי "הדבר רים שהתפרסמו בעיתונות על חסרי שחר, אין קשר בין הדברים שנכתבו לבין ה"מציאות".

ראשי הסוכנות העדיפו לקבל את הכחשותיהם של המדריכים. מנכ"ל מחלקת הנוער החלוץ בסוכנות, שימשון זאבי, אמר כי לא ידוע לו על המיקרים שפורי

האשמים הם בני הנוער מחו"ל, ולנו קשה מאוד לפקח עליהם

סמו בדו"ח. "פרט לכמה חריגים", אמר, "שנפולו בהתאם, לא היו ולא נבראו דבר רים כאלה. המדריכים ממוינים בקפדנות לפני שהם מתקבלים לעבודה. מי שמתקבל עובר הכשרה מיוחדת להדרכת נוער מחוץ-לארץ".

חמיון כולל רק ראיון קצר. ההכשרה אינה נמשכת אלא שלושה ימים בלבד. אחר כך יוצאים המדריכים לעבודה עם בני-הנוער. מרבית המדריכים אינם מוסים מכים כלל להדרכה, וכל ההכשרה הקרה דמת כוללת הדרכה בתנועות-נוער.

יעקוב יעקובוביץ, סגן מנהל האגף לי מיפעלי הנוער, ולורה איציקסון, רכנת החינוך, נותנים גיבוי מלא למדריכים שב פיקוחם, לדבריהם, אנשי ההדרכה עושים עבודה מצוינת ואין לזלזל בפועלם. למרות זאת, אין להם הסבר להאשמות ה מופיעות בדו"ח.

אלכוהול לקטינים

הסבר היחיד ניתן מפי דובר ה סוכנות, צבי אייל. הוא מגולל את האשמה על בני הנוער מחו"ל, לדבריו, החניכים באים ארצה עם הרגלי שימוש בסמים ומתירנות מינית. "המדריכים אינם יכולים לפקח עליהם בכל רגע ורגע", אמר אייל. "יש לנו הוראות ברורות, ונאחזו גם מחתימים את הורי החניכים בחו"ל, כי מי שיתפס כשהוא משתמש בסמים יועלה על המטוס הראשון ויוחזר הביתה. עשינו זאת כמה פעמים בעבר.

בעיה נוספת היא האלכוהול בארצות-הברית אסורה שתיה אלכוהול לקטינים. כשהם באים ארצה הם יכולים להיכנס לחנות המכולת הראשונה, ולקנות משקאות חריפים בלי הגבלה. הם מנצלים את המצב ומשתכרים. לנו אין שליטה על כך. את מי שתופסים - שולחים חזרה."

מיפעלי הפיקוח לנוער ציוני מחו"ל הגיעו השנה לסיימם. במיסגרת זו ביקרו בארץ כעשרת אלפים בני-נוער מארצות שונות. הם הגיעו בקבוצות של 30-40 חניכים בכל אחת. לכל קבוצה תלו שני מדריכים מחו"ל, ועוד שני מדריכים כיים הוצמדו לקבוצה בארץ.

עתה נותר עוד המתין למסקנותיו של מבקר הסוכנות, ממנו נדרשת חקירה יסודית ומקיפה. שתיכלול את ערויותיהם של כל הצדדים בפרשה.

לדבריו ידן, כפי שאמר אותם למקור רביו בחוף התנועה הדמוקרטית, שינה שרון - או אחד מעורביו - את המרוי טוקול של ישיבת ועדת-השרים לענייני התיישבות, והוסיפו שמות של ישובים לתוך המישפט: "(הוועדה החליטה) להקים ארבע נקודות חדשות במסגרת התיישבות הממשלה להרחיב את גושי-החתי יישובים הקיימים". התוספת שזווייפה, לדברי ידן קובעת: "באיוור קניי-שומרון ובאיוור קניי-שומרון".

בית הדסה ונשות הדסה

עד שלא יפעיל ראש-הממשלה את השרותים העומדים לרשותו, כדי לקבוע אם אכן זוייף פרוטוקול ועדת-השרים לענייני-התיישבות או לא, אין לדעת אם שנתונים של ידן צודקים. מה שברור כבר היום הוא כי הנהגה הוא שהיושב ראש של ועדת-השרים דואג לכך שפרויטוקול ישיבת הוועדה שלו יועבר למחרת היום למזכירות הממשלה. כך נוהגים כל יושבי-ראש ועדות-השרים, וכך נוהג בדרך כלל גם אריק שרון. אולם במקרה זה לא העביר שרון את הפרוטוקול למזכירות הממשלה למחרת-היום, אלא רק שבוע אחר כך, אחרי שידן, שחזר מי חו"ל, התחיל להתעניין בו.

תגובתו של אריק שרון על האשמת הזויף היתה בוטה, כמו שאר תגובותיו על הפרשה: "שידן לא יבלבל את הרוח! בעוד אנחנו עסקנו כאן במעשה התיישבות וביקרנו את נשות בית הדסה בחברון, הוא טייל בעולם וביקר את נשות הדסה באמריקה!"

יש הטוענים כי את ידן אין מטרידות כל-כך בעיות ההתנחלות, והוא גם לא נוכר לפתע לשמור על עקרונות ד"ש לשעבר או התנועה הדמוקרטית והיום. במשך שנתים שבהן מכהן ידן כחבר בממשלה - הן כראש סיעה בת 15 ח"כ רייכנסת והן כראש סיעה בת שיבעה - נטה ידן לשכוח פעמים רבות את העקרונות, וביניהם החלטה נגד ההתנחלות, שהוא חרט על דגלו, וזאת כדי לשמור על כס סגן-ראש-הממשלה.

הפיתרון לבעיית הממשלה אינו הפעם בהחלטות הממשלה, ואף לא בהחלטות של ועדת-החוקר-הביטחון של הכנסת, שלפניה עירער ידן על החלטת הממשל לה. אין ספק כי בגין יוכל למצוא ניסוחים שירגיעו גם את שרון וגם את ידן. האם ידן יישאר בממשלה או יפרוש ממנה? התשובה על כך טמונה במערכת השיקולים הפנים-מיפגתיים שלו. השאלה היא אם יצליחו חסידיו, דה-שליט, רון ואייל, לשכנע אותו כי למען עתידו הפוליטי עליו לפרוש עתה מהממשלה, או אם יצליח שמואל המיר להשפיע עליו, בפעם המיידית-כמה, להישאר בממשלה.

על הפרק: הפקעת אדמות

אם יחליט הפעם ידן לדחוק את הדין ולקבל עליו את הדין - אם וכי אשר תאשר ועדת-החוקר-הביטחון של כנסת - ההתנחלויות שאישרה הממשלה - צמיחה לו בעתיד הקרוב התנגדות שויות נוספות עם שרה-הקלאות. הולכת ומתקרבת שעת-האמת, שבה יצטרך כל צד להוכיח באיזו מידה הוא נאמן לעקרונותיו, תוך חודשים ספורים עומדת הממשלה לאשר את הקמתן של שלוש התנחלויות נוספות בגדה. חמור מזה: הממשלה תדרש להחליט, על פי תביעת שרה-הקלאות, על הפקעת אדמות פרטיות לצורכי הרחבתן של שתי התנחלויות קיימות בגדה - התנחלות אלקנה, העומדת בפני פירוק אם לא יירעמדו לרשותה אדמות, והתנחלות בית חרוון, היושבת על שטח של שיבעה דור נם בלבד, והמוקפת אדמות בבעלות טריט, שהממשלה תצטרך להפקיע.

לצורך ההתמודדות הזאת ביטל אריק שרון הזמנה לביקור ממלכתי בקנדה, ש עמד להתחיל בו השבוע. הוא עומד להיציג לממשלה כבר בזמן הקרוב ביותר לפרעון את כל השטרות שעליהם חתמה בעבר. יגאל ידן יצטרך, במקדם או במאוחר, לבלוע את צטרדעי ההתנחלות - או להוכיח שלפחות עיקרון אחד מכל העקרונות הקדושים, שעליהם הכריז במי צע מיפלגתו, עדיין נותר לו לפליטה.

במדינה

גלו בשעה 1.30 לפנות בוקר ויצא לעבר דתו במאפיה אילת. לשושנה היתה הרג שה מורה, כי משוה רע עומד לקרות. לעזור לאנשים. אברהם בניטה נר צח בדרכו לעבודה, ליד בית מישפחת עלי שניר ביפו, זמן קצר אחרי שאלמונים פרצו לבית המישפחה וריסקו במהלומות גרון, או כלי חד אחר, את גולגולותיהם של ששת בני-המישפחה. המישפחה גילתה בדרכה למקום את גופתו של אברהם בניטה, מוטלת בשולי הכביש. הוא נורה מטוח קצר בתישעה כדורי אקדח ברטה 0.22 מ"מ. חוקרי ה"מישפחה משערים, כי האלמונים שביצעו את מעשה הוועה בבית מישפחה עלי שניר, נתקלו בדרך מנוסתם באברהם בניטה, ומחשש שמא יהיה אותם ויביא למעצרים, חיסלוהו בירות.

פסם של נאשמי פיצוץ ראשון לציון הר פיעה פרקליטת מחוז המרכז עצמה, שרה סירוטה, והמתמחה מוטי לחוביץ, העצבנות והדאגה נכרו היטב בעיניה של הפרקליטה המנוסה, והיא ביקשה באופן אישי את השופט לדחות את המישפט. כאשר נאמר, למחרת בבוקר, לתובעת עדנה ארבל, שקיבלה היתר להופיע בי-מישפטם של הנאשמים בפיצוץ, לא הופיעה, והלכה לעבודתה. רק מאוחר יותר התברר, כי לא ניתן כל היתר כזה. אריה צ'רטוק הלך להזהירה שהיא מפירה שבי תה. לאחר דין בלישכתו של השופט, חזרה הפרקליטה והמשיכה את המישפט. ביום השלישי הוצאו צווי-היתוק לשלושה פרקליטים, בפעם הראשונה בתולדות ה"מדינה, בין השלושה שרותקו היה באופן אירוני גם צ'רטוק.

כאשר קיבל את צו-ההיתוק, בדק אותו צ'רטוק והחליט, כי אינו חוקי בגלל סייבות טכניות. הוא הגיש מייד עירעור בפני בית-הדין לעבודה, וצירף תצהיר בשבועה, עירעורו נדחה, ולמחרת הופיע הפרקליט כשעיניו עדיין אדומות משיבת-הלילה, וחקר עדים.

הוא הופתע לקרוא בעיתון הארץ את הידיעה, כי מאחר שהגיש תצהיר כוזב, שוקלים הגשת תביעה פלילית נגדו. התפטרותו של אנשים טובים, צ'רטוק ניסה לברר מי מסר את הידיעה לעיתונות, ולא הצליח, אך בהכחשה לידיעה שפורסמה למחרת, נזכר מקור בכיר במשרד-המישפטים, צ'רטוק אינו שותק, הוא הגיש תלונה למישפחה, שבה הוא מבקש לחקור מיהו, "השרץ האלמוני" לדבריו, אשר הדליף ידיעה זו לעיתונות. ואם לא יתגלה, הוא יבקש לעשות מיבון במכונת אמת לאנשים החשודים על ידו, אם אמנם יימצא כי היה זה עובד מדינה שהדליף את הידיעה, עומד הפרקליט לתבוע שתגוש נגדו תביעה פלילית על סעיף 285 לחוק העונשין. סעיף זה מדבר על מרמה ומעילה באימון של עובד ציבור, ולפי דעתו של צ'רטוק מי שמסר את הידיעה אישם בעבירה זו.

המשאית עם משרד-המישפטים היה בטעות, אמר צ'רטוק, להם אין כלל סמכות להחליט בעניינים אלה. המוסמך לכך הוא נציב שירות המדינה, אברהם פרידמן, והיתה זו יוזמתו של צ'רטוק לצרפו לדין.

תביעות הפרקליטים עומדות היום על שלוש של כ-5,500 לירות למפרע, תוספת לחודש, מחודש אפריל. סכום זה, אומר חבר הוועד, לא יחרס את המדינה אבל יציל את הפרקליטות.

לדבריו המצב בפרקליטות גרוע. המיר ראל ירוד, החלו התפטרות של אנשים טובים. במחוז המרכז התפטר יהודה וינישטיין, ממיטב הפרקליטי המחוז, ובירוי שלים התפטר איתמר הכהן, ואלה הן רק הסוגיות הראשונות. דיבורים על פיטור רים קולקטיביים כבר נשמעים במיסדרות גות הפרקליטות.

כאשר יחזור שר המישפטים מחו"ל, עומד צ'רטוק להתעמת עימו. פעם כבר ניצח דוד את גולית.

מישפחה דפיקת-אמות בדלת

זמושפחה שיטות משנה יהודיע לאשה על מות בעלה

הדפיקות על דלת הכניסה העירו את שושנה בניטה משנתה. השעה היתה שלוש לפנות בוקר. "מישפחה" אמר הקול שמאחורי הדלת. "תפתחי את הדלת!" ורק לפני ימים אחדים התפרצו אל בית בניטה שושנה של שושנה. היא חששה, כי הדופקים על דלתה אינם שוט רים, כי אם פורצים. רק אחרי שהשחילו מתחת לדלת את כרטיס השוטר, הסכימה לפתוח.

"בעלך חשוד", אמרו לה, "תני לנו תמונה שלו!" לא עזרו שאלותיה של שושנה, במה חשוד בעלה ומה הם רוצים ממנו. השוטרים סירבו לגלות דבר. בלית ברירה נתנה להם תמונה של בעלה.

כל אותה הלילה לא עצמה שושנה עין. גם לפני שבאו השוטרים לא הצליחה להירדם. בעלה, אברהם בניטה, קם כהר

אלמנה בניטה החשוך הפך ד"ר

בבוקר שוב הגיעו השוטרים, וביקשו משושנה להתלוות אליהם לתחנה ביפו. שם אמרו לה כי אברהם איננו. "מה זאת אומרת איננו?" שאלה, "איפה הוא?" עד מהרה התגלתה לה האמת המרה.

שושנה ואברהם גישאו לפני שבע שנים. הם הכירו כאשר אברהם בא להתארך בבית אחיו, הגר בסמוך לבית-הוריה של שושנה. שושנה היתה אז רק בת 17. אברהם היה כבר בן 30. למרות הברדל הגילים הגדול, פרחו האהבה.

שושנה הוקסמה במיוחד מנכונותו של אברהם לעזור תמיד לזולת. "איפה שלא היינו, הוא תמיד חיפש לעזור לאנשים" סיפרה. "פעם עברנו עלי-יד חנות ש עלתה באש. מבלי לחשוב פעמיים, זינק אברהם לתוך החנות, ותוך סיכון עצמי קרע בידי את חוטי החשמל, כדי למנוע את התפשטות האש".

אברהם השאיר אחריו שני ילדים - יוסי בן ה-6 ודוד בן ה-4. יוסי מבין שאבא מת. אבל מסרב לדבר על כך. השנה הוא החל ללמוד בכיתה א', ושושנה מקווה, כי בעזרת היועצת הפסיכולוגית בבית-הספר תצליח להקל על מכאוביו. עתה מתגוררת שושנה עם הילדים בבית הוריה, היא ממתנה לקבל תמיכה מהביטוח הלאומי, שתאפשר לה לכלכל את ילדיה בביתה, שבשכונת שפירא. את העתיד עדיין מוקדם, לדעתה, לתכנן: "אני לא חושבת על כלום, חוץ מאיך להתדר עם הילדים".

עיתונות תעלומת הגורעה

במודעה פרטית, שפורסמה ב"הארץ", נאמר כי נותרו עוד 621 ימים לשילטון הייבוך

בעיתון דבר, מהיום השלישי בשבוע ש עבר, הופיעה מודעה פרטית יוצאת-דופן. במודעה נאמר: "נותרו עוד 621 ימים (המשך בעמוד 54)